

ikke at anlægge retssag, selv om krænkelse eller overtrædelser kan godtgøres. Udvalget anfører, at medtagelse af erstatning (godtgørelse) for tort indebærer, at der kan ydes økonomisk kompensation for ulempe mv., selv om rekvisitus ikke har lidt tab, hvilket formelt vil regelmæssigt vil forekomme.

For så vidt angår fremsættelsen af erstatningskravet, har der været enighed i udvalget om, at det vil være hensigtsmæssigt at følge de regler, som gælder i forbudssager, jf. retsplejelovens § 648, stk. 1, jf. § 639, stk. 4 og 6. Herefter kan krav om erstatning gøres gældende som modkrav under en retssag, anlagt af rekvirenten, eller under et selvstændigt søgsmål. Hvis rekvirenten ikke anlægger sag, skal rekvisitus inden 3 måneder efter, at fristen for rekvirentens søgsmål er udløbet, anlægge et selvstændigt søgsmål om erstatning. Ophævelse af afgørelse om undersøgelse under kære, kan rekvisitus tillægges erstatning ved afgørelsen i kæresagen.

Der henvises til betænkningen side 77-80.

Tele Danmark A/S har i sit høringssvar over betænkningen bl.a. anført, at det bør være obligatorisk for rekvirenten at anlægge retssag, indgå forlig eller betale erstatning, når bevissikringsundersøgelsen er gennemført. Det bør således efter Tele Danmark A/S' opfattelse ikke pålægges rekvisitus at rejse sag om erstatning, hvis det viser sig, at bevissikringsundersøgelsen ikke giver tilstrækkeligt grundlag for rekvirenten til at anlægge en retssag.

Justitsministeriet er enig i udvalgets forslag til regler om frist for sagsanlæg m.m. Justitsministeriet finder således i lighed med udvalget, at der vil kunne opstå tilfælde, hvor rekvirenten ikke ønsker at foretage sig yderligere, når bevissikringsundersøgelsen er gennemført. Lovforslaget sikrer imidlertid rekvisitus interesser, idet rekvisitus i så fald vil kunne anlægge retssag med påstand om erstatning som følge af indgrebet.

Som anført i bemærkningerne under pkt. 5.5 og 5.7., må det forventes, at rekvirenten ofte vil begære både bevissikringsundersøgelse og nedlæggelse af fagedforbud. Blandt andet på den baggrund finder Justitsministeriet som udvalget, at der bør gælde ensartede regler vedrørende rekvisitus fremsættelse af erstatningskrav.

Lovforslaget er på den baggrund udformet i overensstemmelse med udvalgets anbefalinger, jf. lovforslagets § 4.

5.11. Forholdet til retsplejeloven

Udvalget bemærker, at en lov om bevissikring ved krænkelse af immaterialrettigheder har karakter af særlovgivning inden for den civile (borgerlige) rets-

pleje. Udvalget har fundet det mest hensigtsmæssigt, at de vigtigste regler om fremgangsmåden ved behandlingen af en anmodning om undersøgelse og ved gennemførelsen af en undersøgelse mv. optages i selve loven, selv om dette indebærer, at en del bestemmelser svarer til bestemmelser i retsplejeloven. I enkelte tilfælde er det fundet naturligt og hensigtsmæssigt at henvise til bestemmelser i retsplejeloven.

Udvalget påpeger imidlertid, at en del af de bestemmelser, som inden for retsplejelovens område finder anvendelse inden for hele den civile retspleje, også kan tænkes at have betydning i forbindelse med reglerne om bevissikring ved krænkelse af immaterialrettigheder mv. Udvalget foreslår derfor at medtage en generel bestemmelse i loven om, at retsplejelovens første bog (Domsmagten mv.), anden bog (Fælles bestemmelser for borgerlige sager og straffesager) samt tredje bog (Den borgerlige retspleje), første afsnit (Almindelige bestemmelser), det vil sige retsplejelovens §§ 1-336 c, finder tilsvarende anvendelse i det omfang, andet ikke følger af bevissikringslovens bestemmelser. Dette indebærer eksempelvis, at retsplejelovens regler om retsbøger, forkyndelser mv., vidner, rettergangsfuldmægtige og afhøring af parter finder anvendelse.

Endvidere anfører udvalget, at en del specifikke bestemmelser i retsplejelovens tredje bog, andet afsnit (Rettergangsmåden) og tredje afsnit (Tvangsfuldbyrdelse) bør gælde tilsvarende i sager om bevissikring ved krænkelse af immaterialrettigheder mv. Udvalget har herved taget udgangspunkt i de henvisninger, der for så vidt angår sager om fagedforbud findes i retsplejelovens § 646, stk. 2. Nogle af de bestemmelser, der henvises til i retsplejelovens § 646, stk. 2, er dog – eventuelt med større eller mindre ændringer – foreslået optaget i selve lovforslaget, ligesom enkelte af de bestemmelser, der henvises til i § 646, stk. 2, ikke bør gælde i sager om bevissikring.

Der henvises til betænkningen side 80.

Justitsministeriet kan tiltræde den systematik, som udvalget har foreslået. Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed, jf. lovforslagets § 5.

6. Forholdet til grundloven og den europæiske menneskerettighedskonvention

Grundlovens § 72 har følgende ordlyd.

»§ 72. Boligen er ukrænkelig. Husundersøgelse, beslaglæggelse og undersøgelse af breve og andre papirer samt brud på post-, telegraf- og telefonhemmeligheden må, hvor ingen lov hjemler en særegen undtagelse, alene ske efter en retskendelse.«